

د جمعې د ورځې او لمانځه احکام

مفتی سید ضیاء الاحمد صارم

لوگر د لوړو زده کړو مؤسسه رئیس، لوگر: افغانستان.

برېښنالیک: ziaulahmadsarem@gmail.com

لنډیز

د **خپرنې اجمالي بیان**: په دې مقاله کې د جمعې د ورځې او لمانځه اړوند مستند اړین حکمونه راوړل شوي دي، چې زده کول یې د هر مسلمان له پاره اړین دي.

په جمعې باندې ددې ورځې د نومول کېدو، په دې ورځ د لمانځه د فرضیت، د لمانځه د وخت، د روا والي او وجوب د شرطونو، رکاتونو د شمېر او دې ته ورته نورو مسئلو بیان شوی.

د **خپرنې موخه**: د جمعې د ورځې او لمانځه په اړه د بېلابېلو احکامو پېژندنه.

خپرنډود: دا خپرنه د موخو له پلوه بنسټیزه او د اطلاعاتو او معلوماتو له مخې کيفي ده، چې د قران کریم او حدیثونو په رڼا کې د حنفي مذهب د فقهاوو له اقوالو په مستنده توګه ګټه ترې اخیستل شوې او تحلیل یې په قیاسي ډول له کل څخه جز طرف ته شوی دی.

پایلې: د جمعې مبارکه ورځ د محمدي امت د عبادت له پاره غوره شوې ده، چې وړاندې له دې نورو امتونو ته د الله تعالی له لوري په عبادت سره د دې ورځې د لمانځلو حکم نه دی شوی، ښايي چې مسلمانان دا ورځ د الله تعالی په عبادت سره ولمانځي.

پایليزه: له مبارکو ایتونو او حدیثونو څخه په ډاګه شوه، چې د جمعې مبارکه ورځ په عبادت سره لمانځل د محمدي امت له ځانګړتیاوو څخه ده.

کلیدي کلیمې: احکام، جمعې مبارکه ورځ، ځانګړتیاوې، مستند، بنسټیز.

استاد: صارم، ضیاء الاحمد. (۱۴۰۳) د جمعې د لمانځه احکام او ځانګړتیاوې. د **عینک** علمی-خپرنیزه مجله، دویم

کال، ۳ ګڼه، صفحه ۱۸۴-۲۰۳.

د لیکوال یا لیکوالانو حق ©.

خپرنډویه اداره: لوگر د لوړو زده کړو مؤسسه

سریزه

د جُمعې مبارکه ورځ چې الله تعالی د محمدي امت د عبادت له پاره غوره کړې ده او دې ورځې ته یې په نورو ورځو باندې فضیلت ورکړی، د اسلام مقدس دین له شعائرو څخه گڼل کیږي، د جُمعې د ورځې او لمانځه په اړه زموږ په شریعت کې ځانگړي احکام شته، چې زده کول او عملي کول یې د هر مکلف مسلمان له پاره اړین دي، خو له بده مرغه چې گڼ شمېر خلک د جُمعې د ورځې، لمانځه او ځانگړتیاوو په اړه ډیر کم معلومات لري.

ددې له پاره چې خلک په اسانې سره وکولای شي، چې په مستند ډول د جُمعې د ورځې او لمانځه په اړه اړین احکام زده کړي، ما عاجز بنده دا موضوع د لیکنې له پاره غوره کړه. الله تعالی دې دا مقاله زما او زما د والدینو له پاره تل پاتې صدقه او د آخرت توشه وگرځوي او لوستونکو ته دې الله تعالی د دې مقالې په لوستلو سره د دنیا او آخرت ښېگڼې ورپه برخه کړي.

مواد او څېړندود

دا څېړنه د موخو له پلوه بنسټیزه او د اطلاعاتو او معلوماتو له مخې کیفی ده، چې د قران کریم او حدیثونو په رڼا کې د علماوو او حنفی مذهب د فقهاوو له قوله په مستنده توگه گټه ترې اخیستل شوې او تحلیل یې په قیاسي ډول له کل څخه جز طرف ته شوی دی.

د جُمعې ورځې ته ولې جُمعه ویل کیږي

جُمعه اسلامي نوم دی، د جاهلیت په دور کې دې ورځې ته عروبه ویل کېده، په دې اړه چې د جُمعې ورځې ته ولې جُمعه ویل کیږي؟ له علماوو څخه بېلابېل اقوال نقل شوي دي، چې له ډلې یې څو قولونه په لاندې ډول دي:

- د جُمعې ورځې ته ځکه جُمعه ویل کیږي، چې په دې ورځ باندې خلک د جُمعې لمانځه ته سره جمعه (یوځای) کیږي.
- د جُمعې ورځې ته ځکه جُمعه ویل کیږي، چې په دې ورځ باندې الله تعالی د حضرت ادم علیه السلام د پیدایښت اسباب جمعه کړي و.
- د جُمعې ورځې ته ځکه جُمعه ویل کیږي، چې په دې ورځ باندې کعب بن لؤی خپل قوم راجمع کړ، وعظ اونصیحت یې ورته وکړ، دبیت الله د تعظیم کولو امر یې ورته وکړ او هغوی ته یې دهغوی له ډلې د وروستي پیغمبر د پیدا کېدو خبر ورکړ.
- د جُمعې ورځې ته ځکه جُمعه ویل کیږي، چې ځمکې ته د حضرت ادم علیه السلام او بی یې حوا له راکوزېدو وروسته په لومړي ځل دوی له ډیر بېلتون وروسته د عرفات په غونډۍ سره جمعه (یوځای) شول، معنی دا، چې یو له بل سره یې پیدا کړل.
- د جُمعې ورځې ته ځکه جُمعه ویل کیږي، چې قریش په دې ورځ خپل مشر قصي ته په دارالندوه کې راجمع شوي وو.

- د جُمعې ورځې ته ځكه جُمعه وايي ، چې په دې ورځ كې ډېرې بڼېگنې اوخپرونه جمعه شوي دي .^(۴۰)

له قرانكريم اونبوي مباركو حديثونو څخه د جُمعې د لمانځه ثبوت

د جُمعې لمونځ په قران كريم ، نبوي مباركو حديثونو او د علماوو په اجماع باندې ثابت دی ، د بيلگې په ډول د ځينو هغو مباركو آيتونو او نبوي مباركو حديثونو يادونه كوو ، چې په هغو كې د جُمعې د لمانځه فرض كېدل ثابت شوي دي :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ .^(۴۱)

ژباړه: اى مؤمنانو كله چې د جُمعې په ورځ د لمانځه له پاره اذان وشي ، نو تاسې د الله تعالى د يادولو (د جمعي د لمانځه) لوري ته هڅه وكړئ ، پلورل او پې رل پرېږدئ ؛ ځكه چې ستاسو د لمانځه طرف ته تلل ډير غوره دي ستاسو لپاره ، كه چېرته تاسې پوهيږئ .

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْكُمُ الْجُمُعَةَ فِي مَقَامِي هَذَا ، فِي يَوْمِي هَذَا ، فِي شَهْرِي هَذَا ، مِنْ عَامِي هَذَا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ . .^(۴۲)

ژباړه: له حضرت جابرين عبدالله رضي الله عنه څخه روايت دی ، چې نبی كريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: له شك پرته چې الله تعالى فرض كړى دی په تاسې باندې د جمعي لمونځ ، زما په دې ځاى كې ، زما په دې ورځ كې ، زما په دې مياشت كې او زما په دې كال كې د قيامت تر ورځې پورې .

عَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَىٰ كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ ، أَوْ امْرَأَةٌ ، أَوْ صَبِيٌّ ، أَوْ مَرِيضٌ " .^(۴۳)

ژباړه: له حضرت طارق بن شهاب رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې نبی كريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: دجمعي لمونځ په هر مسلمان باندې فرض دی ، پرته له څلورو كسانو څخه چې هغه غلام ، بڼځه ، ماشوم او مريض دي .

څوك چې د جُمعې د لمانځه له فرضيت څخه منكر يې په دې سره كافر گرځي

د جُمعې لمونځ هم د نورو لمونځونو په شان فرض عين دی ، ځكه چې ثبوت يې په قطعي دلايلو سره راغلی دی ، د الله تعالى له كتاب ، له نبوي مباركو حديثونو او اجماع څخه يې فرض كېدل ثابت شوي

^{۴۰} - عمدة القاري - كتاب الجمعة . ج ۶ . ص ۲۳۱ . الناشر: مكتبة امداديه كويتيه .

^{۴۱} - سورة الجمعة - آيت ۹ .

^{۴۲} - سنن ابن ماجه - ابواب اقامة الصلوات - باب فرض الجمعة . ج ۲ . ص ۱۸۲ . رقم ۱۰۸۰ . الناشر: المكتبة العصرية

بيروت . سنة الطبع : ۱۴۳۰ هـ ق .

^{۴۳} - سنن ابي داود - ابواب الجمعة - باب الجمعة للمملوك والمرأة . ج ۱ . ص ۲۸۰ . رقم ۱۰۶۷ . الناشر: المكتبة العصرية

بيروت .

دي، نو ځکه خو چې څوک د جُمعې د لمانځه له فرض کېدو څخه منکر شي، نو په دې سره د اسلام له دائرې څخه وځي او کافر جوړیږي.^(۴۴)

د جُمعې د لمانځه فرض اوسنت ټول دولس رکعت دي

د جُمعې د لمانځه فرض دوه رکعت او سنت لس رکعت دي، چې ټولیز شمېر یې دولس رکعت کیږي، لومړی څلور رکعت سنت ادا کیږي، له هغه وروسته خطبه ویل کیږي، له خطبې وروسته دوه رکعت فرض ادا کیږي، له هغه وروسته بیا څلور رکعت سنت ادا کیږي، او له هغه وروسته بیا دوه رکعت سنت ادا کیږي.^(۴۵)

د جُمعې د لمانځه د روا کېدو شرطونه

زموږ احنافو په مذهب د جُمعې د لمانځه د ادا کولو له پاره پنځه شرطونه دي، چې لاندې په تفصیل سره بیانېږي:

- ۱- ښار یا لوی کلی به وي، هغه چې دښار په حکم کې وي.
- ۲- پاچا یا د هغه نایب به موجود وي او یا به د هغه له لوري اجازه شوې وي، که دفتنې یا مړنې په وجه پادشاه یا د هغه نائب نخ وي، داسې مهال دې خلک دخپل ځان له پاره څوک غوره کړي، چې دوی ته د جُمعې د لمانځه امامت وکړي.^(۴۶)
- ۳- خلک به موجود وي، په دې اړه د امام ابوحنیفه رحمه الله او امام محمد رحمه الله مسلک دا دی، چې له امام پرته به درې کسان وي او د امام ابو یوسف رحمه الله مسلک دا دی، چې له امام پرته به دوه کسان موجود وي.^(۴۷)
- ۴- د ماسپښین وخت به وي.^(۴۸)
- ۵- خطبه به ویل کیږي.^(۴۹)

هغه څوک چې د جُمعې لمونځ پرې واجب دی:

کله چې څوک دلاندې شپږو شرطونو جوگه وگرځي، معنی دا چې داشپږ شرطونه په هغه کې وموندل شي، نو هغه باندي د جُمعې لمونځ واجب دی، چې داشپږ شرطونه په دې ډول دي:

۱- عقل

^{۴۴} - الموسوعة الفقهية - حرف الصاد - مطلب: صلاة الجمعة. ج ۲۷. ص ۱۹۳. الناشر: اميرحمزة كتب خانه کوپته. سنة الطبع: ۱۴۲۷هـ.ق.

^{۴۵} - اعلاء السنن - ابواب الجمعة - باب النوافل والسنن. ج ۵. ص ۱۸۸۰ - ۱۸۸۱. الناشر: دارالفکر بیروت لبنان.

^{۴۶} - الفتاوى الهندية - كتاب الصلاة - الباب السادس عشري صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۱۴۶. الناشر: مكتبة فاروقيه بشاور. سنة الطبع: ۱۳۱۰هـ.ق.

^{۴۷} - بدائع الصنائع - كتاب الصلاة - فصل في صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۶۰۰. الناشر: مكتبة عمريه بلوچستان.

^{۴۸} - خزائن الفقه - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ص ۶۶. طبع: مكتبة رشيديه اكوړه ختيك.

^{۴۹} - بدائع الصنائع - كتاب الصلاة - فصل في صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۵۸۳. الناشر: مكتبة عمريه بلوچستان. سنة الطبع: ۱۴۰۴هـ.ق.

۲- بلوغ

۳- ذکوره (نارینتوب)

۴- حریت (اصیل والی)

۵- مقیم کېدل

۶- د بدن جوړوالی.^(۵۰)

هغه کسان چې د جُمعی لمونځ پرې واجب نه دی

په پنځو کسانو د جُمعی لمونځ واجب نه دی:

۱- مسافر .

۲- ناروغ .

۳- بڼځه .

۴- غلام .

۵- او پوند .

په دې اړه د امام ابوحنیفه رحمه الله مذهب دا دی ، چې له پانده څخه هغه پوند مراد دی ، چې لارښود نه لري ، خصوصاً حسین (امام ابویوسف او امام محمد رحمهما الله) وایي ، چې که لارښود لري یا یې نه لري په دواړو صورتونو کې په پانده باندې د جُمعی لمونځ واجب نه دی.^(۵۱)

د رسول الله صلی الله علیه وسلم لومړنی جُمعه

رسول الله صلی الله علیه وسلم د لومړي ځل له پاره د جُمعی لمونځ په وادي د بني سالم بن عمر کې هغه وخت ادا کړ ، چې کله هغه له خپل هجرت وروسته له قباء څخه مدینې منورې ته داسې مهال تشریف یووړ چې په مدینه منوره کې یو جومات هم اباد نه و.^(۵۲)

د جُمعی د لمانځه له پاره ښار یا لوی کلی شرط دی

زموږ د احنافو په مذهب د جُمعی د لمانځه د رواوالي لپاره ښار یا لوی کلی ، چې د ښار په حکم کې وي شرط دی ، کوم کلی چې د ښار په حکم کې نه وي او د ښار اطلاق ورباندې ونه شي ، په هغه کلی کې د جُمعی لمونځ ناروادی ، ځکه چې صحابه وو رضي الله عنهم د نړۍ بیلایلي سیمې او هېوادونه فتحه کړل ، خو هېڅ کله هم له دوی څخه په وړوکي کلی کې د جُمعی د لمانځه د ادا کولو نقل نه دی شوی او نه په خپله له نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه په وړوکي کلي کې د جُمعی لمونځ ثابت

^{۵۰}- الفتاوی الهنديه - کتاب الصلاة - الباب السادس عشري صلاة الجمعة . ج ۱ . ص ۱۴۴ . الناشر : مکتبه فاروقیه بشاور .

سنة الطبع : ۱۳۱۰ هـ . ق .

^{۵۱}- التفت في الفتاوى - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة . ص ۶۳ . الناشر : نورالقران کتاب خانه کوپته .

^{۵۲}- البحر الرائق - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة . ج ۲ . ص ۲۴۵ . الناشر : المکتبه الحقایقیه بشاور .

دی، له دې څخه څرگندیري، چې د جمعې د لمانځه د صحت اوسمون لپاره ښار یا هم لوی کلی چې د ښار په معنی کې وي شرط دی.^(۵۳)

د ښار فنا کوم ځای ته ویل کیږي

یوله هغو ځایونو څخه، چې د جمعې لمونځ په کې روا دی هغه د ښار فنا ده، د ښار فنا هغه ځای ته ویل کیږي، چې له ښار څخه گرد چاپېر وي، په دې اړه علامه حصکفي رحمه الله لیکلي دي، چې د میلونو شمار په فنا د ښار کې اعتبار نه لري، بلکې هر هغه ځای چې د ښار د اوسېدونکو د گټې له پاره وی هماغه د ښار فنا گڼل کیږي. د بې لگې په توگه: د مرو خښولو ځای، د اسونو ځغلولو ځای، د تېرننگ کولو ځای او داسې نور ټول ځایونه د ښار په فنا کې داخل دي.^(۵۴)

د یوه ښار په ډېرو برخو کې د جمعې لمونځ

کوم ځای کې چې د جمعې د لمانځه شرطونه وموندل شي، نو هلته لکه څنگه چې په یوه ځای کې د جمعې لمونځ روا دی همدارنگه په ډېرو ځایونو کې هم روا دی، سره له دې چې دا مسئله د علماوو ترمنځ اختلافی ده؛ خو مفتي به قول د امام محمد رحمه الله دی، چې دیوه ښار په ډېرو برخو کې هم د جمعې لمونځ روا دی.^(۵۵)

په وړوکی کلی کې د جمعې د لمانځه حکم

زموږ احنافو فقهاوو د جمعې د لمانځه د وجوب لپاره په نورو شرطونو سر بېره ښار یا لوی کلی هم شرط گرځولی دی، نو ځکه خو په هغو کلیو کې چې په عرف کې وړوکی گڼل کیږي او د وگړو (اوسېدونکو) شمېر یې له هغو کم وي، چې د لوی کلی لپاره فقهاوو لازم گڼلی، دې ډول سیمو کې د شرطونو د نه موجودوالي له امله د جمعې او اخترونو لمونځونه واجب نه دي او په کوم ځای کې چې وجوب نه وي، نو هلته د جمعې او اخترونو لمونځونه کول مکروه تحریمي دي. په کولو سره یې د ماسپښین له لمانځه څخه ذمه نه فارغیږي.^(۵۶)

د هغه کلی په اړه، چې د ښار حکم لري د معاصرو مفتیانو فتوا:

وړاندې ذکر شول، چې زموږ د احنافو په مذهب د جمعې د لمانځه د صحت لپاره ښار یا لوی کلی، چې د ښار په حکم کې وي شرط دی، په دې اړه چې لوی کلی چې د ښار په حکم کې وي کوم کلی ته ویل کیږي؟

^{۵۳} - الفقه الحنفي في ثوبه الجديد - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۱. ص ۳۱۸. الناشر: المكتبة الطارق كابل.

^{۵۴} - الدرالمختار على صدرردالمختار - كتاب الصلاة - باب الجمعة - ج ۲. ص ۱۳۸. الناشر: دارالفكر بيروت. سنة الطبع: ۱۳۱۲ هـ.ق.

^{۵۵} - ردالمحتار مع الدرالمختار - كتاب الصلاة - باب الجمعة - ج ۲. ص ۱۲۵. الناشر: دارالفكر بيروت. سنة الطبع: ۱۳۱۲ هـ.ق.

^{۵۶} - الموسوعة الفقهية - حرف الصاد - مطلب: صلاة الجمعة - ج ۲۷. ص ۱۹۶. الناشر: اميرحمزة كتب خانة كويتيه. سنة الطبع: ۱۴۲۷ هـ.ق.

زموږ د احنافو د مذهب درې لويې معتمدې فتاواوې، چې اوسني دور کې دمعاصرو مسلو خزانې دي، چې هغه عبارت دي له فتاواي دارالعلوم ديوبند، فتاواي حقايق، فتاواي فريديه اوله دې وروسته چې په دې موضوع کوم ځانگړي کتابونه لېکل شوي دي، هغو ټولو کې په دې باندې بحث شوی دی، چې د کوم کلي د وگړو شمېر د سړيو، ښځو، ماشومانو، سپين ريرو، مسلمانانو او کافرانو په گډون دوه زره کسانو ته رسېږي او ددې ترڅنگ د خلکو اړينې اړتياوې هم په دې ځای کې پوره کيږي د ښارحکم لري.

کومو سيمو کې، چې ياد شرطونه وموندل شي، چې هغه دوه زره اوسېدونکي او د ژوند د ضرورياتو پوره کېدل دي، نو ددې ځای په مسلمانانو باندې د جمعې لمونځ فرض دی او په نه کولو سره يې مسلمانان گناه کونکي گرځي.

فقهاوو چې په خپلو کتابونو کې داسواقو (ښارونو) الفاظ ذکر کړي دي، له هغو څخه لوی ښارونه مراد نه دي، ځکه چې د نبي کریم صلی الله عليه وسلم اوصحابه وو رضي الله عنهم په دور کې لوی ښارونه نه وو، تر دې چې په مکه مکرمه او مدېنه منوره کې هم هغه مهال لوی ښارونه نه وو، له اسواقو څخه مراد هغه دوکانونه دي، چې دژوند اړين توکي او ضروريات په کې موندل کيږي.^(۵۷)

د کلیو اوسېدونکي به د جمعې په ورځ د ماسپښين لمونځ په جماعت سره ادا کوي

کوم کلی چې د ښار په حکم کې نه وي او کوم شرطونه چې علماوو دلوی کلي لپاره ذکر کړي دي، هغه په دې ځای کې نه موجوديږي، نو په داسې کلي کې به ددې کلي اوسېدونکي د جمعې په ورځ د ماسپښين لمونځ په جماعت سره ادا کوي؛ ځکه چې په دوی باندې د جمعې لمونځ نشته.^(۵۸)

په ښارونو او لويو کلیو کې د جمعې په ورځ د ماسپښين لمونځ په جماعت سره ادا کول مکروه دي

په ښارونو او لويو کلیو کې، چې د جمعې لمونځ ادا کيږي، هلته د جمعې په ورځ د ماسپښين لمونځ په جماعت سره ادا کول مکروه دي، دېلگي په توگه: کوم خلک چې په ښارونو او لويو کلیو کې اوسېږي او له دوی څخه دڅه عذر له امله د جمعې لمونځ پاته شي، همدارنگه هغه مسافر چې ښار ته راغلي وي او کوم مريضان چې ښار کې ژوند کوي سره له دې چې دوی باندې د جمعې لمونځ فرض نه دی، خو بياهم د دوی لپاره د جمعې په ورځ د ماسپښين لمونځ په جماعت سره ادا کول مکروه عمل دی، دوی به د ماسپښين لمونځ په يوازېتوب سره ادا کوي، ځکه چې په دې سره د جمعې په

^{۵۷} - انظر للتفصيل فتاواي دارالعلوم ديوبند فارسي - مسائل نماز جمعہ ج ۵ ص ۱۰. الناشر: مکتبه فاروقيه بشاور. وفتاواي فريديه بشتو - باب صلاة الجمعة ج ۳ ص ۱۶۳. الناشر: جديد مکتبه رشديه بشاور. وايضا فتاواي حقايق - باب صلاة الجمعة - ج ۳ ص ۱۱۵. طبع: جديد کتب خانه جنوبي وزيرستان.
^{۵۸} - بدائع الصنائع - کتاب الصلاة - فصل في صلاة الجمعة ج ۱ ص ۶۰۵. الناشر: مکتبه عمريه بلوچستان.

لمانخه کې د خلکو کموالی راځي، تردې چې په ښار یالوی کلي کې د بندیانو لپاره هم فقهاوو د جمعې په ورځ د ماسپین لمونځ په جماعت سره کول مکروه گڼلی دی.^(۵۹)

د پاچا له شتون یا اجازې پرته د جمعې د لمانخه حکم

اوس مهال چې د جمعې کوم لمونځونه کیږي، په دې کې نه پاچا شته، نه دهغه نایب (ځای ناستی) موجود وي او نه دهغه له لوري اجازه شوې وي، کوم خطیب چې خلکو ته د جمعې لمونځ ورکوي، هغه ته د پاچا له لوري نه په څرگند ډول اونه د دلالت په ډول اجازه شوې وي، سره له دې چې دا کار په ښکاره زمونږ له حنفي فقهي سره په ټکر کې دی، ځکه چې زمونږ د حنفي فقهي په کتابونو کې په دې باندې تصریح شوې ده، چې د جمعې د لمانخه دصحت لپاره د پاچا یا دهغه د ځای ناستي شتون اړین دی او یا دهغه له خوا اجازه ضروري ده.

خو که اصل ته وکتل شي، نو دا کار چې د پاچا یا دهغه د ځای ناستي له اجازې پرته د جمعې لمونځ کول دي، زمونږ د حنفي فقهي سره په ټکر کې نه دی، ځکه د کوم شرط یادونه چې فقهاوو کړې ده، چې هغه د پاچا یا دهغه د نایب شتون دی او یا دهغه له لوري اجازه کول دي دا یواځې ددې لپاره ده، چې دفتني دروازه وتړل شي، معنی دا چې یاد شرط فقهاوو ددې لپاره راوړی دی، چې خلک د جمعې د لمانخه په امامت کې اختلاف ونه کړي، که دا شرط نه وی، نو هرڅوک به ددې غوښتنه کوي، چې زه دې د جمعې د لمانخه امامت وکړم ددې له پاره چې خلک په یاده فتنه کې رانه شي، نو فقهاوو د پاچا یا دهغه د ځای ناستي او د دوی له لوري د یوه خطیب د گمارل کېدو شرط ذکر کړی دی؛ خو کله چې د یوې سیمې خلک یو څوک په خپله خوښه د خطیب په توگه غوره کړي، چې هغه دوی ته د جمعې لمونځ ادا کړي، نو دا مهال سره له دې چې یاد شرط موجود نه وی بیا هم د جمعې لمونځ روادی، دامسئله زمونږ د حنفي فقهي په کتابونو کې په څرگند ډول بیان شوې ده.^(۶۰)

ددې له پاره ځینو علماوو د حضرت عثمان رضي الله عنه واقعه په استدلال کې راوړې ده، چې د هغه د محاصره کېدو پرمهال حضرت علي کرم الله وجهه د جمعې لمونځ ادا کړی و، سره له دې چې هغه مهال د مسلمانانو پاچا حضرت عثمان رضي الله عنه د باغیانو په محاصره کې و، نوموړی نه په خپله موجود و اونه یې چاته اجازه کړې وه، ځکه که حضرت عثمان رضي الله عنه چاته اجازه کړې وي، نو ضرور به ددې اجازې نقل شوی و، نو څرگنده شوه چې کله د فتنې ویره نه وي او خلک دامامت په سر خپل منځي اختلاف نه کوي، نو د پاچا یا دهغه د نایب له اجازې پرته د جمعې لمونځ روادی.^(۶۱)

^{۵۹} - الفتاوی الهنديه - کتاب الصلاة - الباب السادس عشر في صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۱۴۵. الناشر: مکتبه فاروقیه بشاور. سنة الطبع: ۱۳۱۰ هـ.ق.

^{۶۰} - الموسوعة الفقهية - حرف الصاد - مطلب: صلاة الجمعة. ج ۲۷. ص ۱۹۷. الناشر: اميرحمزه کتب خانہ کوپټه. سنة الطبع: ۱۴۲۷ هـ.ق.

^{۶۱} - بدائع الصنائع - کتاب الصلاة - فصل في صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۵۸۸. الناشر: مکتبه عمريه بلوچستان.

د جُمعي د لمانځه لپاره جماعت شرط دی

د نورو شرطونو ترڅنگ د جُمعي د لمانځه د صحت لپاره جماعت هم شرط دی، ځکه چې د جُمعي لمونځ په يوازېتوب سره نه ادا کيږي، په دې اړه چې دا جماعت به له څوکسانو څخه جوړ وي له فقهاوو څخه بيلابيل اندونه نقل شوي دي، خو مفتی به قول دادی، چې له امام پرته به درې يا تر دريو زيات کسان وي، که چېرته له امام پرته درې کسان نه وي، يو يا دوه کسان وي، نو داسې مهال د جُمعي لمونځ نه ادا کيږي.^(۶۳)

د جُمعي د لمانځه وخت

د جُمعي د لمانځه وخت د ماسپښين د لمانځه وخت دی، کله چې زوال وشي معنی دا چې لمر داسمان له منځ څخه د قبلې لوري ته کور شي، له همدې وخت څخه د جُمعي د لمانځه وخت پيلیږي او په کوم وخت سره چې د ماسپښين وخت پای ته رسيږي، په هغه وخت سره د جُمعي د لمانځه وخت هم پای ته رسيږي، چې هغه له اصلي سيوري پرته د سيوري دوه چنده کېدل دي.^(۶۳)

د جُمعي د لمانځه مستحب وخت

په دې کې شک نشته، چې د جُمعي د لمانځه وخت د ماسپښين د لمانځه وخت دی، په دې اړه ځينو فقهاوو ليکلي دي، چې کوم وخت د ماسپښين د لمانځه له پاره مستحب دی، چې هغه د ژمي په موسم کې وختي ادا کول دي او د اوږي په موسم کې ناوخته ادا کول دي همدا وخت د جُمعي د لمانځه له پاره هم مستحب او غوره دی، خو مفتی به قول دادی، چې د جُمعي لمونځ په دواړو موسمونو کې وختي ادا کول غوره دي، ځکه چې له گڼ شمېر حدېثونو څخه وختي ادا کول ثابت دي.^(۶۴)

د جُمعي د لمانځه لپاره خطبه ويل شرط دي

د جُمعي د لمانځه د صحت لپاره خطبه ويل شرط او فرض دي، که چېرته د جُمعي د لمانځه لپاره خطبه ونه ويل ش، نو د جُمعي لمونځ نه ادا کيږي.^(۶۵)

د خطبې د صحت لپاره له خطبې پرته د دريو کسانو شتون شرط دی

کوم شرط چې د جُمعي د لمانځه د صحت له پاره اړين دی، چې هغه له امام پرته د دريو کسانو شتون دی، همدا شرط د خطبې د صحت لپاره هم اړين دی، معنی دا چې خطبه هغه مهال صحيح کيږي، چې د ويلو په وخت کې يې له خطبې پرته درې کسان موجود وي او ددې دريو کسانو په اړه د ضروري

^{۶۳} - الموسوعة الفقهية - حرف الصاد - مطلب: صلاة الجمعة. ج ۲۷. ص ۲۰۲. الناشر: اميرحمزة كتب خانة کوپته. سنة الطبع: ۱۴۲۷هـ.ق.

^{۶۴} - بدائع الصنائع - كتاب الصلاة - فصل في صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۶۰۲. الناشر: مکتبه عمريه بلوچستان.

^{۶۵} - ردالمحتار على الدرالمختار - كتاب الصلاة - ج ۱. ص ۳۶۷. الناشر: دارالفکر بيروت. سنة الطبع: ۱۳۱۲ هـ.ق.

^{۶۵} - البحر الرائق - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ج ۲. ص ۲۵۶. الناشر: المکتبه الحفانية بشاور.

ده، چې دوی به هغه خلک وي چې د دوی په شتون کې د جمعې لمونځ صحیح کيږي، يعنې دوی درې واړه به نارینه، هونبیاران او بالغان وي.

په دې اړه چې د دوی دريو واړو لپاره دخطبې اورېدل شرط دي اوکه نه؟ علماوو لېکلي دي، چې يوازې د دوی وجود اړين دی که دوی کاڼه وي يا له خطيب څخه لرې واټن کې وي او يا وېده شوي وي په دې وجه د دوی خطبه وانه وري، بياهم خطبه صحیح ده يوازې د دوی شتون شرط دی.^(۶۶)

دوه خطبې ويل سنت دي

د جمعې د لمانځه له پاره يوه خطبه ويل شرط او فرض ده، خو دوې خطبې ويل چې د دواړو ترمنځ ناسته وشي سنت کار دی، بنايي چې دوه خطبې په ولاړه وويل شي کنې فرض په يوې خطبې سره هم اداکيږي او بل د جمعې د لمانځه له ستوننو څخه داهم ده، چې خطيب به په منبر باندې خطبه وايي که په منبر يې ونه وايي، نو دا کار له نبوي سنتوسره په ټکر کې دی، ځکه چې رحمت عالم سيدالعرب والعجم صلی الله عليه وسلم به په منبر د پاسه خطبه وېلې.^(۶۷)

د خطبې پرمهال د اورېدونکو د ناستې طريقه

د خطبې پرمهال د اورېدونکوله پاره د ناستې کوم ځانگړی کیفیت کتابونو کې لازم نه دی گڼل شوی، سره له دې چې ځينو فقهاوو د تشهد پرمهال د ناستې کیفیت غوره اومستحب بللی دی، خو راجح قول دا دی چې هرډول کېناستلوکې څه باک نشته، ځکه چې گڼ شمېر حدېثونوکې دخطبې پرمهال دتشهد په شان له کېناستلو پرته دناستې نور ډولونه هم نقل شوي دي.^(۶۸)

د خطبې پرمهال د خطيب لپاره په لاس کې د تورې نېولو حکم

په دې اړه د اسلامي امت ټول فقها يوه خوله دي، چې کومې سيمې دمسلمانانو له خوا په جهاد او زور سره فتحه شوې دي، هلته به خطيب دخطبې پرمهال په خپل لاس کې توره نيسي، د دې له پاره چې خلکو ته وښودل شي، چې ستاسې ټاټوبی په جهاد اوتورې سره فتحه شوی دی، که چېرته بيا تاسې دکفر لوري ته وگرځېدئ نو بيا به هم دا توره دمسلمانانو له خوا ستاسو په مقابل کې کارول کيږي.

خوپه دې اړه چې داتوره به خطيب په لاس کې نيسي او که غاړه کې به يې اچوي له فقهاوو څخه بېلابېل اندونه نقل شوي دي، ځينو فقهاوو ليکلي دي، چې په غاړه کې به يې اچوي او ځينو نورو ليکلي دي چې په لاس کې به يې نيسي.^(۶۹)

په لوړ غږ سره د خطبې ويل مستحب دي

^{۶۶} - ردالمحتارمع الدرالمختار- کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲. ص ۱۴۷. الناشر: دارالفکر بیروت. سنة الطبع: ۱۳۱۲ هـ.ق.

^{۶۷} - البحر الرائق - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ج ۲. ص ۲۵۸. الناشر: المكتبة الحقانية بشاور.

^{۶۸} - الفتاوى الهندية - کتاب الصلاة - الباب السادس عشري صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۱۴۸. الناشر: مكتبة فاروقيه بشاور. سنة الطبع: ۱۳۱۰ هـ.ق.

^{۶۹} - البحر الرائق - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ج ۲. ص ۲۵۹ - ۲۶۰. الناشر: المكتبة الحقانية بشاور.

کله چې خطيب خطبه وايي نو ښايي ، چې په لوړ غږ سره يې ووايي ، ځکه چې د خطبې په لوړ اواز سره ويل مستحب کار دی ، همدارنگه داهم مستحب ده ، چې دويمه خطبه له لومړۍ خطبې څخه په ټيټ غږ سره وويل شي.^(۷۰)

د خطبې د اذان ځواب

د اذان د اورېدو پرمهال د اورېدونکي له پاره سنت داده ، چې د اذان ځواب ورکړي په دې شان ، چې د اذان کلمې به اورېدونکي هم له ځان سره وايي . کله چې مؤذن حى على الصلاة او حى على الفلاح ووايي ، نو اورېدونکي به يې ځواب په لاحول ولاقوة الابالله سره ورکوي او کله چې مؤذن د سهار په اذان کې الصلاة خير من النوم ووايي ، نو اورېدونکي به صدقت وپررت په ځواب کې وايي ، خود جمعي په ورځ چې له خطبې مخکې کوم اذان دخطيب په وړاندې کيږي ددې اذان ځواب ورکول په خوله باندې ناروا دي . ښايي چې په زړه کې ځواب ورکړل شي ، ځکه چې کله خطيب د منبر په لور روان شي ، نو په حاضرېنو باندې سکوت لازم دی.^(۷۱)

له عربي پرته په نورو ژبو باندې خطبه ويل

داخبره دعلماوو ترمنځ اتفاقى ده ، چې له عربي ژبې پرته په نورو ټولو ژبو باندې خطبه ويل مکروه تحريمي دي ، ځکه چې کله صحابه وو دعجمو هېوادونه ونېول سره له دې چې عجم په عربي ژبه نه پوهېدل او ډېر داسې صحابه موجود و ، چې هغوى عجمي ژبه باندې خطبه ويلای شوى ، خو بيايي هم خطبې په عربي باندې ويلي دي ، داځکه چې په عربي ژبه باندې خطبه ويل له تل پاتې سنتو څخه گڼل کيږي او ددې خلاف کول مکروه تحريمي دي .

ياده دې وي ، چې دټولې خطبې په څېر دخطبې يوه برخه هم له عربي پرته په نورو ژبو باندې ناروا ده ، د بيلگې په توگه : په فارسي ، اردو ، پښتو اوداسې نورو ټولو ژبو باندې ټوله خطبه يا دخطبې يوه برخه ويل جواز نه لري او همدارنگه له عربي پرته په نورو ژبو باندې په خطبه کې شعرونه ويل هم ناروا دي.^(۷۲)

د خطبې د نه اورېدو په صورت کې هم چپ پاتې کېدل ضروري دي

۷۰- الفتاوى الهندية - كتاب الصلاة - الباب السادس عشر فى صلاة الجمعة - ج ۱ . ص ۱۴۷ . الناشر : مكتبة فاروقيه بشاور . سنة الطبع : ۱۳۱۰ هـ ق .

۷۱- ردالمحتار على الدرالمختار - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲ . ص ۱۵۹ . الناشر : دارالفکر بيروت . سنة الطبع : ۱۳۱۲ هـ ق .

۷۲- عمدة الرعايه في حل شرح الوقاية - كتاب الصلاة - باب الجمعة . ج ۱ . ص ۲۴۲ . الناشر : المكتبة الحفانية بشاور .

د خطبې پرمهال که څوک له امام څخه لرې وي او خطبه نه اوري، بيا هم د ده لپاره چپ پاتې کېدل اړين دي، ځکه چې د خطبې پرمهال لرې والی اونږدې والی، اورېدل اونه اورېدل يو ډول حکم لري، داسې مهال که څوک خبرې کوي، نو د ده لپاره دا خبرې کول مکروه تحریمي دي.^(۷۳)

د خطبې د اورېدو پرمهال د خوراک او څښاک حکم

لکه څنگه چې د خطبې پرمهال د اورېدونکو لپاره خبرې کول مکروه تحریمي دي، همدارنگه د اورېدونکو لپاره د خطبې پرمهال خوراک او څښاک کول هم مکروه تحریمي دي، ځکه چې کوم کارونه په لمانځه کې ناروا دي، هغه د خطبې د اورېدو پرمهال هم ناروا دي.^(۷۴)

په لوډ سپیکر کې د خطبې ویلو حکم

په دې اړه علماوو لیکلي دي، چې لوډ سپیکر یواځې د انسان غږ اوچتوي او کوم غږ، چې له لوډسپیکر څخه وزي هغه دانسان خپل اواز وي، نو ځکه خو په لوډسپیکر کې خطبه ویل روا دي او ددې دناروا والي لپاره هیڅ کوم شرعي دلیل نشته، ځکه چې معاصرو علماوو په لمانځه کې هم د لوډسپیکر کارول روا گڼلي دي.^(۷۵)

د دواړو خطبو په منځ کې دعا کول

کله چې خطیب لومړۍ خطبه ووايي، مخکې تردې چې دویمه خطبه پیل کړی د ناستې پرمهال په ژبه سره دعا کول مکروه دي، هم د خطیب لپاره او هم د سامعینو لپاره، ځکه چې دا ډول دعا کول د نبوي سنتو خلاف ده، له پیغمبر علیه السلام څخه د خطبو په منځ کې سکوت نقل شوی دی، خوکه څوک په دې وخت کې په خپل زړه کې دعا وکړي له کراهیت پرته جواز لري.^(۷۶)

د خطبې پرمهال په نبی کریم صلی الله علیه وسلم باندې درود ویل

د خطبې پرمهال چې کله خطیب ددې آیت تلاوت وکړي چې **إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ**.^(۷۷) نود مقتدیانو لپاره په ژبه باندې درود ویل مکروه دي، ځکه چې په دې سره چپ پاته کېدل او د خطبې اورېدل فوت کېږي، چې د خطبې له ضروریاتو څخه دي، داسې مهال به مقتدی پټ په زړه کې په رحمت عالم سید العرب والعجم صلی الله علیه وسلم باندې درود وایي.^(۷۸)

د خطبې پرمهال لاسونه پورته کول او په زوره آمین ویل

۷۳ - الفتاوی الهندیه - کتاب الصلاة - الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة - ج ۱. ص ۱۴۷. الناشر: مکتبه فاروقیه بشاور. سنة الطبع: ۱۳۱۰ هـ.ق.

۷۴ - البحر الرائق - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲. ص ۲۵۹. الناشر: المکتبه الحفانیه بشاور.

۷۵ - البحر الرائق - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲. ص ۲۵۹. الناشر: المکتبه الحفانیه بشاور.

۷۶ - سنن ابی داود - ابواب الجمعة - باب الرجل یخطب علی قوس - ج ۱. ص ۲۸۶. رقم ۱۰۹۲. الناشر: المکتبه العصریه بیروت.

۷۷ - الاحزاب / ۵۶.

۷۸ - رد المحتار علی الدر المختار - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲. ص ۱۵۸. الناشر: دارالفکر بیروت. سنة الطبع: ۱۳۱۲ هـ.ق.

کله چې خطيب په خطبه کې دعا وکړي ، نو د مقتديانو لپاره لاسونه پورته کول او په زوره آمين ويل ناروا دي ، ښايي چې پټ په زړه کې آمين وويل شي ، په دې وخت کې که څوک په زوره آمين ووايي په دې سره گناه کار گرځي ځکه چې دا کار د سنتو خلاف دی. ^(۷۹)

د خطبې پرمهال سنت کول مکروه دي

کله چې امام خطبه پيل کړي ، له هغه وروسته سنت کول مکروه دي ، ځکه چې د خطبې له پيل کېدو وروسته هر هغه کار ناروا ده ، چې په هغه سره د خطبې له اورېدو څخه شغل راځي. ^(۸۰)

د دوو خطبو په منځ کې لاسونه پورته کول او دعا کول

د دوو خطبو په منځ کې که څوک دعا کول غواړي ، نو ښايي چې په زړه کې دعا وکړي ، په دې وخت کې د لاسونو پورته کول او په ژبه دعا کول مکروه دي. ^(۸۱)

د خطبې د ويلو پر مهال چنده ټولول ناروا دي

کله چې امام خطبه پيل کړي ، نو په دې وخت کې د چنډې ټولول ناروا دي ، ځکه چې د خطبې اورېدل او چپ پاته کېدل په اورېدونکو باندې واجب دي ، داسې مهال د چنډې ټولول د واجبو د پرېښودلو سبب جوړيږي . علماوو د خطبې په وخت کې په ژبه باندې دعا کولو ، ذکر کولو او هر ډول خبرو کولو ته ناروا وېلي دي ، نو ښايي چې د خطبې پرمهال له چنډې ټولولو څخه په کلکه ډډه وشي ، هغه که د جومات لپاره وي ، که دمدرسې لپاره وي او يا د نورو ټولنيزو ټولگټو کارونو لپاره وي. ^(۸۲)

په ناسته باندې خطبه ويل

په ناسته باندې خطبه ويل مکروه ده ، ځکه چې دا ډول خطبه د نبوي سنتو خلاف ده او کوم کار چې له سنتو سره په ټکر کې وي هغه مکروه وي . فقهاوو ليکلي دي چې لومړی خطبه فرض ده ، دويمه خطبه سنت ده او دواړه خطبې په ولاړه ويل سنت دي ، خو دغذر پرمهال خطبه په ناسته ويل له کراهيت پرته جواز لري. ^(۸۳)

خطيب ته مخامخ دويم اذان کول

^{۷۹} - ردالمحتار على الدرالمختار - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲ ص ۱۵۸ . الناشر : دارالفکر بيروت . سنة الطبع : ۱۳۱۲ هـ . ق .

^{۸۰} - ردالمحتار مع الدرالمختار - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲ ص ۱۵۸ . الناشر : دارالفکر بيروت . سنة الطبع : ۱۳۱۲ هـ . ق .

^{۸۱} - ردالمحتار مع الدرالمختار - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲ ص ۱۵۸ . الناشر : دارالفکر بيروت . سنة الطبع : ۱۳۱۲ هـ . ق .

^{۸۲} - الهداية - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۱ ص ۱۵۳ . الناشر : جديد مکتبه رشديه بشاور .

^{۸۳} - بدائع الصنائع - كتاب الصلاة - فصل في صلاة الجمعة - ج ۱ ص ۵۹۲ . الناشر : مکتبه عمريه بلوچستان .

کله چې امام د خطبې د ویلو لپاره په منبرباندې کښېني، نوموژن (اذان کونکی) به مخامخ هغه ته دریري او اذان به کوي، له هغه وروسته به امام خطبه وايي او تر هغه وروسته به د لمانځه لپاره اقامت ویل کیږي.^(۸۴)

د جُمعې د لمانځه د صحت لپاره اذن عام (عامه اجازه) شرط ده

د جُمعې د لمانځه له شرطونو څخه یو اذن عام دی، معنا دا چې کوم ځای کې د جُمعې لمونځ ادا کیږي، هلته به ټولو مسلمانانو ته د ورتلو اجازه شوې وي. څوک چې د جُمعې لمانځه ته راځي هغه ته به هیڅ ډول مانع او خنډ نه وي، چې دهغه په وجه څوک له لمانځه څخه بند شي. کوم ځای کې چې د جُمعې د لمانځه لپاره عامه اجازه نه وي، یوازې ځینو خلکو ته اجازه وي او ټولو ته د ورتلو اجازه نه ورکول کیږي، داسې ځای کې د جُمعې لمونځ جواز نه لري، سره له دې چې د اذن عام شرط په ظاهرالروایه کې نشته خو په نادرالروایه کې شته.

په نبي کریم صلی الله علیه وسلم په مکه مکرمه کې دالله تعالی له لوري د جُمعې د لمانځه حکم راغلی و، خو پېغمبر صلی الله علیه وسلم په مکه مکرمه کې د جُمعې لمونځ نه کاوه سره له دې چې هغه دا توان درلود، چې صحابه کرام یې په یوه پټ ځای کې راغونډ کړي وای او هلته یې په پټه سره د جُمعې لمونځ ادا کړی وای؛ خو له هغه سره دا توان نه و، چې په څرگند ډول یې د جُمعې لمونځ ادا کړی وای، چې هلته عامه اجازه موجوده وي، له دې څخه څرگنده شوه چې د جُمعې د لمانځه له پاره اذن عام شرط دی.^(۸۵)

په حکومتي ځایونو کې د جُمعې لمونځ

له حکومتي ځایونو څخه هغه ځایونه مراد دي، چې هلته عامو خلکو ته د ننوتلو اجازه نه وي، د بېلگې په توگه: قل اردو، فرقه، معسکر (د عسکرو تم ځای او تعلیم ځای) او داسې نور ځایونه، چې هلته عامو خلکو ته د ننوتلو اجازه نه ورکول کیږي؛ سره له دې چې د ډول ځایونو کې عام اذن نشته، خو بیا هم د جُمعې لمونځ پکې روا دی، ځکه چې اوس مهال زیات حکومتي ځایونه په ښارونو یا لویو کلیو کې دي او هلته په بېلابېلو جوماتونو کې د جُمعې لمونځ ادا کیږي، خو که چېرته ددې ښار په ډېرو برخو کې د جُمعې لمونځ نه ادا کېده یوازې په دې حکومتي ځای کې ادا کېده، داسې مهال بیا په دې حکومتي ځای کې د جُمعې د لمانځه د صحت لپاره عامه اجازه شرط ده او پرته له عامې اجازې د جُمعې لمونځ ناروا دی.

بل دا چې په حکومتي ځایونو کې خلکو ته اجازه نه ورکول ددې لپاره نه وي، چې خلک له لمانځه څخه بند کړي، بلکې دا اجازه نه ورکول ددې لپاره وي، چې د فساد کونکو او دښمن د ننوتلو مخنیوی وشي، دا یو څرگند حقیقت دی، چې ډیر ځلې د حکومتي ځایونو ساتونکي هغه چاته اجازه نه ورکوي،

^{۸۴} - الموسوعة الفقهية - حرف الصاد - مطلب: صلاة الجمعة. ج ۲۷. ص ۲۰۶. الناشر: امیر حمزه کتب خانہ کوئټه. سنة الطبع: ۱۴۲۷هـ.ق.

^{۸۵} - الفقه الحنفی فی ثوبه الجدید - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۳۱۹. الناشر: المكتبة الطارق کابل.

چې هغه فسادکونکي وي، هغو خلکو ته دننوتلو اجازه ورکوي، چې هغوی لمونځ کونکي وي، نو داسې مهال هغه عامه اجازه چې د جمعې د لمانځه د صحت لپاره شرط ده موجوده وي.^(۸۶)

د جمعې د لمانځه لپاره جومات شرط نه دی

د فقهاوو له تصریحاتو څخه څرگندېږي، چې د جمعې د لمانځه د صحت لپاره جومات شرط نه دی. کومو سیمو کې چې د جمعې د لمانځه شرطونه موجود وي هلته د جمعې لمونځ روا دی. برابره خبره ده که هغه په جومات کې وي، که په عېدگاه او یا په بل کوم ځای کې وي، ځکه چې ډېرو فقهاوو د مواضع لفظ راوړی دی او مواضع عام دی جوماتونو او غیر له جوماتونو ټولوته شاملېږي.^(۸۷)

په اسلامي هېوادونو باندې د کافرانو د غلبې پرمهال د جمعې د لمانځه حکم

لکه څنګه چې د جمعې لمونځ په دارالاسلام کې روا دی، همدارنګه په دارالحرب کې هم روا دی. کله چې متجاوز کافران په یوه اسلامي هېواد یا سیمه باندې یرغل وکړي او هلته خپل کفری قانون پلی کړي هغه ځای ته دارالحرب ویل کېږي او کله چې کافران د مسلمانانو په خاوره تېری او یرغل وکړي او هلته خپل کفری نظام جاري نه کړی، بلکې هلته د مسلمانانو خپل اسلامي نظام پلی کړي، نو هغه ځای ته دارالحرب نه ویل کېږي، دې ځای ته دارالاسلام ویل کېږي.

دبېلګې په ډول: زموږ د ګران هېواد افغانستان په پاګه خاوره د تاریخ په اوږدو کې د نړۍ مغروره کافرانو څو ځله یرغل کړی دی، چې په وروستي ځل امرېکایانو او د دوی متحدینو زموږ په پاګه خاوره ترخپل کفری یرغل لاندې راوستلې وه، دوی د خپل وحشي یرغل پرمهال په افغانستان کې په مسلمانانو باندې خپل کفری قانون نه و پلی کړی، بلکې دوی خپلو اجېرانو ته چې په ښکاره خپل ځانونه اسلام ته منسوبوي د اسلامي قانون د پلي کېدو حکم کړی و، نو ځکه خو افغانستان په دې اوسني یرغل او تردې وړاندې د روسانو د یرغل پرمهال دارالحرب نه دی ګرځېدلی اوکه دارالحرب هم شي او د کافرانو له خوا کفری نظام هم پلی شي بیا هم د جمعې لمونځ په کې روا دی، ځکه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم له هجرت مخکې صحابه کرامو په مدینه منوره کې د جمعې لمونځ کاوه او هغه مهال مدینه منوره دارالحرب وه.

همداراز په جواثی کې، چې د بحرین یوکلې و د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په ژوند کې د جمعې لمونځ ادا شوی و، حال دا چې هغه دارالحرب و، ځکه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم له وفات وروسته د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د خلافت پرمهال د جواثی سیمه فتحه شوه او دارالاسلام وګرځېد له دې څخه څرګندېږي، چې د جمعې لمونځ په دارالحرب کې هم روا دی.^(۸۸)

د جمعې د لمانځه له لومړي اذان وروسته پلورل او پېرودل مکروه تحریمي دي

^{۸۶} - مجمع الانهرفي شرح ملتقي البحر - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة . ج ۱ . ص ۱۶۶ . الناشر : داراحياء التراث العربي .

^{۸۷} - البحرالرائق - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة . ج ۲ . ص ۲۴۰ . الناشر : المكتبة الحفانيه بشاور .

^{۸۸} - بذل المجهود - ابواب الجمعة - باب الجمعة في القرى . ج ۲ . ص ۱۷۰ . الناشر : مكتبة الشيخ بهادر ابادکراشي .

سره له دې چې ځېنو فقهاوو دویم اذان غوره کړی دی، خو په دې اړه مفتی به قول دادی، چې د جمعې د لمانځه له لومړي اذان وروسته د جمعې د لمانځه ترپای ته رسېدو پورې پلورل، پېرودل، خوب کول، له چاسره په خبرو بوختېدل، د قران کریم تلاوت کول او داسې نورکارونه، چې د جمعې لمانځه ته د تللو د وروسته کېدو سبب جوړېږي مکروه تحریمي دي.

یوازې د خوراک په اړه فقهاوو لیکلی دي، چې که چېرته د لوړې پرمهال خوراک کولو ته میلان ډېر و، او د لمانځه پرمهال یې خوراک ته د میلان له امله توجو نه برابرېدله، نو خوراک کول په دې شرط روا دي، چې خطبه ترې پاته نه شي. ددې له پاره چې خلک له گناه څخه وژغورل شي، نو د خطببانو له پاره غوره دا ده، چې د جمعې په ورځ له لومړي اذان وروسته له ځنډ پرته و عظ اونصیحت پیل کړي او په لنډ وخت کې خپل تبلیغ پای ته ورسوي، له هغه وروسته پیوسته د جمعې لمونځ ادا کړي، په دې سره به خلک له گناه څخه وساتل شي.^(۸۹)

د جمعې له لمانځه وروسته احتیاطي لمونځ کول

په ښارونو کې احتیاطي لمونځ کول جواز نه لري، همدارنگه په وړوکی کلي کې هم احتیاطي لمونځ ناروا دی، ځکه چې په وړوکی کلي کې د جمعې لمونځ اداکول له حنفي مذهب سره په ټکر کې ده. خو په ځینو ځایونو کې، چې د جمعې د لمانځه د نه کېدو شک وي، ځېنې خلک د جمعې تر لمانځه وروسته څلور رکعت احتیاطي لمونځ اداکوي، په دې اړه ځېنو فقهاوو لیکلي دي، چې داسې مهال یې اداکول غوره دي، خو شرط دادی، چې د څه فساد درامنځته کېدو وپه نه وي، خو بیا هم ددې لپاره چې خلک د جمعې په لمانځه کې شکمن نه شي او د څه فساد درامنځته کېدو وپه نه منځه لاړه شي، نو لازم گرځول، اعلان ورته کول، اوښکاره کول یې مناسب نه دي.^(۹۰)

د جمعې دورځې غسل د جمعې د لمانځه له پاره سنت دی

په دې اړه د علماوو اختلاف دی، چې د جمعې په ورځ غسل کول ددې ورځې لپاره سنت دی او که د جمعې د لمانځه لپاره؟

راجح مسلک د امام ابویوسف رحمه الله دی هغه وایي، چې د جمعې په ورځ غسل کول د جمعې د لمانځه لپاره سنت دی، که څوک د جمعې په ورځ له لمر ختو وروسته ځان وینځي او بیا د جمعې له لمانځه مخکې هغه بې اودسه شي له دې وروسته اودس وکړي او د جمعې لمونځ ادا کړي، نو په دې سره دهغه سنت غسل نه ادا کېږي.^(۹۱)

د جمعې په لمانځه کې به امام دسهوې سجده نه کوی

^{۸۹} - الفتاوی الهنديه - کتاب الصلاة - الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۱۴۹. الناشر: مکتبه فاروقیه بشاور. سنة الطبع: ۱۳۱۰ هـ ق.

^{۹۰} - ردالمحتار علی الدرالمختار - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - ج ۲. ص ۱۴۶. الناشر: دارالفکر بیروت. سنة الطبع: ۱۳۱۲ هـ ق.

^{۹۱} - فتاوی قاضي خان - کتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۸۷. الناشر: مکتبه سلطانيه کوبته.

کله چې د جمعې په لمانځه کې امام سهوه شي ، د کومې سهوې په وجه چې د سهوې سجده لازميږي ، نو داسې مهال مفتی به قول دادی ، چې د سهوې سجده به نه کوي ځکه چې د جمعې او اخترونو په لمونځونو کې خلک ډېر وي . قوي امکان داوي چې خلک په فتنه کې پرېوځي او لمونځ يې له ستونزو سره مخ شي ، نو غوره داده چې سجده سهوه ونه کړل شي .^(۹۲)

د سخت باران پرمهال د جمعې لمونځ پرېښودل

د سخت باران د اورېدو پرمهال ، چې ختې ډېرې وي او د جمعې لمانځه ته په تلو کې تکليف اوستونزې وي ، نو داهم د نورو عذرونو په څېر يوډول عذر گڼل کيږي ، دا مهال رواده چې يو څوک د جمعې لمونځ پرېږدي .^(۹۳)

د جمعې لمونځ قضايي نه لري

کله چې له يوه مکلف سرې څخه د څه عذر له امله يا له عذر پرته د جمعې لمونځ پاته شي ، نو هغه باندې د جمعې د لمانځه راگرزول نشته . دا مهال د نورو لمونځونو په خلاف به دی د ماسپښين لمونځ ادا کوي ، ځکه د نورو فرضو قضايي واجب ده .^(۹۴)

د فرض الوقت په اړه درې مذهبه

په دې اړه چې د جمعې په ورځ د ماسپښين په وخت کې د ماسپښين لمونځ فرض دی او که د جمعې لمونځ فرض دی؟

له فقهاوو څخه بيلابيل اندونه نقل شوي دي . لومړی مذهب د امام ابوحنيفه او امام ابويوسف رحمهما الله دی ، دوی وايي چې فرض الوقت د جمعې په ورځ ماسپښين مهال د ماسپښين لمونځ دی ، خو شريعت مور ته ددې لمانځه ډېرېښودو او د جمعې د لمانځه د اداکېدو حکم کړی دی .

دويم مذهب د امام محمد رحمه الله دی ، هغه وايي چې د جمعې په ورځ ماسپښين مهال په دې دوو لمونځونو کې له تعين پرته يو لمونځ فرض دی او په دې دوو لمونځونو کې د يوه لمانځه ټاکنه او گمارل دبنده تر کړنې پورې تړاو لري . که د جمعې په لمانځه يې پيل وکړ همدا لمونځ په ده باندې فرض دی او که د ماسپښين په لمانځه يې پيل وکړ ، نو همدا د ماسپښين لمونځ په ده باندې فرض دی .

درېم مذهب د امام زفر رحمه الله دی ، هغه وايي چې د جمعې په ورځ ماسپښين مهال د جمعې لمونځ فرض دی ، د ماسپښين لمونځ د جمعې د لمانځه بدل دی ، معنی داچې کله له چا څخه د جمعې

^{۹۲} - ردالمحتار على الدر المختار - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة - مطلب في شروط وجوب الجمعة . ج ۲ . ص ۱۵۷ . الناشر : دارالفکر بيروت . سنة الطبع : ۱۳۱۲ هـ . ق .

^{۹۳} - الفقه الاسلامي وادلته - باب الجمعة . ج ۲ . ص ۱۲۹۰ . الناشر : دارالفکر - سوريه - دمشق .

^{۹۴} - الموسوعة الفقهية - حرف الصاد - مطلب : صلاة الجمعة . ج ۲۷ . ص ۲۰۸ . الناشر : امير حمزه كتب خانه کوپته . سنة الطبع : ۱۴۲۷ هـ . ق .

لمونخ پاته شي، نو دی به د ماسپینین لمونخ اداکوي او دا د ماسپینین د لمانخه اداکول دده لپاره د جمعې له لمانخه څخه بدل دی.^(۹۵)

پایلزې

- د جمعې لمونخ فرض او منکر یې کافر دی.
- جمعې اسلامي نوم دی د جاهلیت په دور کې دې ورځې ته عروبه ویل کېده.
- پیل یې په مدینه منوره کې شوی.
- د رکعتونو ټول شمېر یې دولس دی.
- د روا کېدو شرطونه یې پنځه دي.
- د وجوب شرطونه یې شپږ دي.
- په لوی کلي کې چې د ښار حکم لري د جمعې لمونخ روا دی.
- د خطبې اړوند د بېلابېلو اړینو احکامو بیان.
- په اسلامي هېوادونو باندې د کافرانو د غلبې پر مهال د جمعې د لمانخه حکم.
- د جمعې دورځې غسل د جمعې د لمانخه له پاره سنت دی.

سرچینې

- اعلاء السنن - للمولانا المحدث ظفراحمدالعثماني. الناشر: دارالفکر بیروت. فی ثمانية عشر مجلدات. الموسوعة الفقهية - للهيئة كبار علماء الاسلام. الناشر: امير حمزه كتب خانة کویته. سنة الطبع: ۱۴۲۷هـ ق. فی خمسة واربعون مجلدات.
- البحر الرائق - للعلامة زين الدين ابن ابراهيم المعروف بابن نجيم المصري. الناشر: المكتبة الحقانية بشاور. فی ثمانية مجلدات.
- الدر المختار على صدر رد المحتار - للعلامة علاء الدين الحصكفي. الناشر: دارالفکر بیروت. سنة الطبع: ۱۴۱۲هـ ق. فی ستة مجلدات.
- الفقه الحنفي فی ثوبه الجديد - للعلامة عبدالحميد طهمان. الناشر: المكتبة الطارق کابل. فی خمسة مجلدات.
- الفتاوى الهندية - للجنة علماء برئاسة نظام الدين البلخي. الناشر: مكتبة فاروقيه بشاور. سنة الطبع: ۱۳۱۰هـ ق. فی ستة مجلدات.
- الاختيار لتعليق المختار - للعلامة عبدالله بن محمود الموصلی. الناشر: المكتبة الحقانية بشاور. سنة الطبع: ۱۳۵۶هـ ق. فی مجلدين.

- كتاب الاختيار لتعليق المختار - كتاب الصلاة - باب صلاة الجمعة. ج ۱. ص ۱۱۱. الناشر: المكتبة الحقانية بشاور. سنة ۹۵
الطبع: ۱۳۵۶هـ ق.

النتف في الفتاوى - للقاضي القضاة ابي الحسن علي السعدي. الناشر: نورالقرآن كتابخانه كويتيه. في مجلد واحد.

بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - للعلامة علاءالدين ابوبكر بن مسعود الكاساني. الناشر: مكتبه عمريه بلوچستان. سنة الطبع: ١٤٠٦هـ.ق. في سبعة مجلدات.

جامع الترمذی - للامام محمد بن عيسى الترمذی. الناشر: دارالغرب الاسلامی. سنة الطبع: ١٩٩٨م. في ستة مجلدات.

ردالمحتار على الدرالمختار - للعلامة محمد امين بن عمر المعروف بابن عابدين الشامي. الناشر: دارالفكر بيروت. سنة الطبع: ١٤١٢هـ.ق. في ستة مجلدات.

سنن ابي داود - للامام سليمان بن الاشعث السجستاني. الناشر: المكتبة العصرية بيروت. في اربعة مجلدات.

سنن ابن ماجه - للامام ابو عبدالله محمد بن يزيد القزويني. الناشر: داراحياء الكتب العربيه. سنة الطبع: ١٩٥٢م. مجلدين.

شرح معاني الآثار - للامام ابو جعفر احمد بن محمد المعروف بالطحاوي. الناشر: عالم الكتب. ١٤١٤هـ.ق. في خمسة مجلدات.

مصنف ابن ابي شييه - للامام ابوبكر ابن ابي شييه. الناشر: مكتبة الرشد الرياض. سنة الطبع: ١٤٠٩هـ.ق. في سبعة مجلدات.

Two quarterly

Ainak Academic- Research Journal

Logar Higher Education Institute

Journal license date: June/2023

احكام يوم الجمعة وصلاته

المفتى سيد ضياء الاحمد صارم

رئيس مؤسسة لوجر للتعليم العالى .

البريد الكترونى : ziaulahmadsarem@gmail.com

ملخص

خلاصة البحث: لقد ورد فى هذا البحث الاحكام الصحيحة والموثوقة المتعلقة بيوم الجمعة والصلاة، والتي ينبغى لكل مسلم ان يتعلمها. وقد تبين تسمية هذا اليوم يوم الجمعة، ووجوب الصلاة فيه، ووقت الصلاة، وشروط جوازها ووجوبها، وعدد الركعات، وغير ذلك من المسائل. هدف الدراسة: التعرف على احكام صلاة الجمعة. منهج البحث: هذا البحث اساسى من حيث الاهداف ونوعى من حيث المعلومات والبيانات، وقد تم استخدامه بشكل صحيح فى ضوء القرآن الكريم والاحاديث الشريفه عند علماء وفقهاء المذهب الحنفى، ويتم التحليل فيه من كل الى جزء على طريق قياسى. خاتمة البحث: يوم الجمعة المباركة تم اختياره لعيد وعبادة الامة المحمديه، وقبل ذلك لم تكن الامم الاخرى تحتفل بهذا اليوم بعبادة الله، فعلى المسلم ان يحتفل هذا اليوم بعبادة الله تعالى. نتيجة البحث: تبين من الايات والاحاديث المباركة ان الاحتفال بيوم الجمعة المباركة بالاعیاد والعبادات هو من خصائص الامة المحمديه. الكلمات المفتاحيه: احكام، يوم الجمعة المباركة، معالمها، المستند، اساسية.

استناد: صارم، ضياء الاحمد. (١٤٠٣) د جُمعی د لمانخه احكام او خانگرتياوې. د عینک علمی - خپرنیزه مجله، دویم

کال، ٣ گڼه، صفحه ١٨٤-٢٠٣.

د ليکوال يا ليکوالانو حق ©.

خپرنډويه اداره: لوگر د لوړو زده کړو مؤسسه

Islamic Emirate of Afghanistan
Ministry of Higher Education
Logar Institute of Higher Education
Vice Chancellor for Academic & Students affairs
Department of Research and Academic Journal

Ainak Academic- Research Journal

Vol. 2
Issue No. 3

December 2024